

saadanne Stillinger, saa vidt jeg husker, 7 Aars Respit. Herom findes der intet i det foreliggende Lovforslag. Da vi i Fjor behandlede Retsplejelovforslaget, var man fra alle Sider enig om, hvorledes Bestemmelsen vedrørende Dommernes Stilling skulde affattes. Vi kunde den Gang træffe en saadan Bestemmelse, fordi der samtidig var et Lovforslag om Lønninger for Dommere til Behandling. Noget saadant findes ikke her.

Jeg er dernæst enig med Ministeren i, at denne Bestemmelse om, at Fader og Søn ikke paa samme Tid kan være Medlemmer af en Banks Direktion, ser lidt mærkelig ud. Jeg kan godt forstaa Hensigten dermed; men kan to Brødre sidde og udgøre en Banks Direktion? Kan det ikke være lige saa farligt, som naar der i en Bankdirektion sidder Fader og Søn? Og hvorledes vil man bære sig ad med de to Banker, hvor der efter Ministerens Oplysning i dette Øjeblik sidder Fader og Søn som Direktører? Vil man give Bestemmelsen tilbagevirkende Kraft saaledes, at en af de paagældende maa træde ud i det Øjeblik, Loven udkommer? (Schovelin: Tilbagevirkende Kraft kan den vel ikke faa). Der staar intet om, at Bestemmelsen ikke har tilbagevirkende Kraft, og derfor maa faktisk en af de to Direktører fratræde, og saa maa man sætte vedkommende paa Vartpenge. Men det er dog et stort Spørgsmaal, om det ikke rettelig burde være Staten, der udredede disse Vartpenge.

Jeg er altsaa i disse Spørgsmaal ganske enig med den højtærede Minister. Den højtærede Minister udtalte, at han, da omtrent hele Udvalget har stillet Forslaget om Dommernes Stilling, ikke vilde gaa imod det. Jeg synes egentlig, det havde været behageligt, om Ministeren vilde gaa imod det, for enkelte vil dog i hvert Fald følge Ministeren, og den, der staar ene, er jo ofte den stærkeste, i alt Fald i Længden.

Ordføreren (Andreasen): Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Fredriksberg (Ellinger) siger, at man i forrige Rigsdagssamling førte en Forhandling med Justitsministeren, hvorefter man for saa vidt var blevet enig om at udtage Bestemmelsen om Dommernes Adgang til at have Sæde i Bankers og Sparekassers Bestyrelser, men Forudsætningen var rigtignok den, at Retsplejeloven saa ogsaa var blevet gennemført i den Samling. Men det blev

den jo ikke, vi mente den Gang, denne Forhandling fandt Sted, at der i det andet Ting var et afgjort Flertal for den nye Retsplejelov. Men hele Sagen bortfaldt, og i denne Samling har Justitsministeren erklæret, at han ikke vil fremsætte noget Retsplejelovforslag, han har overhovedet ikke antydnet noget Tidspunkt for Fremsettelsen af et saadant. Jeg synes derfor, at naar vi er enige om Princippet i denne Ændring, kan der ikke være noget foregrebet ved, at den nu optages i den her foreliggende Lov. Er man imod, at den optages her, maa det være, fordi man overhovedet ikke billiger, at dette Baand lægges paa Dommerstanden.

I øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem (Ellinger), der mente, at det var urimeligt at kræve, at Fader og Søn ikke paa samme Tid maa have Sæde i en Banks Direktion, at det ærede Medlem selv har været med til at vedtage en Lovbestemmelse, der forbyder Fader og Søn samtidig at sidde i en almindelig Kommunalbestyrelse, i et By- eller Sogneraad. Er det begrundet at vedtage en saadan Bestemmelse, saa er der langt større Grund til at vedtage en Bestemmelse som den, Talen her er om.

Ellinger: Jeg maa sige til det ærede Medlem (Andreasen), at jeg har aldeles ikke stemt for den kommunale Valglov; den vil jeg ikke have det allerringeste Ansvar for. For øvrigt nævnede jeg udtrykkeligt før, at Bestemmelsen vedrørende Dommene i Fjor var ledsaget af en Dommerlønningslov. En saadan findes ikke i Aar, og det er dog et meget vigtigt Punkt.

Jeg maa maaske med det samme sige, at jeg ikke rigtig ved — det tilstaar jeg —, hvorledes jeg skal stille mig overfor Ændringsforslag Nr. 4 til Banklovsforslaget, som de ærede Medlemmer fra Veringe (Jensen-Sønderup) og fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) er med til at stille. Da disse to Herrer havde Ordet for at anbefale dette store Forslag, maa jeg tilstaa, at jeg blev mere overbevist — det ærede Medlem maa ikke tage mig det ilde op — af, hvad det ærede Medlem fra Fredensborg sagde til Fordel for det, end af hvad det ærede Medlem fra Veringe udtalte. Derfor gør det mig meget ondt, at det ærede Medlem fra Fredensborg nu forlader dette Forslag og, efter at have overbevist os andre, lader os blive siddende og selv gaar sin Vej. Det er ikke behageligt.